

V zemi bodlá puška do kopečku hlíny
Pověšená přilba, prasklá od střepiny
Je to symbol starý, chodí sem i děti
Připomíná válku, taky - jak čas letí

Kdo ho znal, vzpomínal, jak se v mlze ztrácí
Odešel tiše tam, kam směj jenom ptáci
Odletěl napořád, za barevnou duhou
Tunelem kouzelným, sám - na stranu druhou

Ten kdo tady leží, sám a mezi všemi
Nemá ani jméno, nikde zachycený
Bude nejspíš dneska, sedět v nebi v baru
Kde mu velké Elvis brnká - na kytaru

Člověk občas musí hledat vhodná slova
Jde tu hlavně o to, aby zas a znova
Někde v jiném čase nebo jiné době
Nestál pomník stejný - na podobném hrobě

Kdo ho znal, vzpomínal, jak se v mlze ztrácí
Odešel tiše tam, kam směj jenom ptáci
Odletěl napořád, za barevnou duhou
Tunelem kouzelným, sám - na stranu druhou

Kdo ho znal, vzpomínal, slzy trávu světlí
Chodí sem každý den, mladí, staří, děti
Stejně jako loni, líp se tady žije
Když to zjara kvete, v lesích - Normandie